

Det, der bestaar.**KRISTUS VORT LIV.**

Thi I ere døde, og eders Liv skjult med Kristus i Gud. — Naar Kristus, vort Liv, aabenbares, da skulle ogsaa I aabenbares med ham i Herlighed. (Kol. 3, 3. 4).

Apostelen har forud erklæret de troende for „døde. Til Forstaaelse af, hvad Slags Død han mener, da læser vi Rom. 6, 8: „Dersom vi ere døde med Kristus, da tror vi, at vi og skulle leve med ham." Som Kristus døde fra Verden, fra denne Tilværelse, saaledes er de troende døde i og med ham, det er fra Verdens Kødets Lyst. Rom. 7, 4. erklærer Apostelen det som en „Død fra Loven," og hvad han mener dermed, og hvorledes det foregik, fortæller han os V. 7—11: „Jeg kendte ikke Synden uden ved Loven; thi jeg kendte jo ikke Begæringen, hvis ikke Loven sagde: „Du maa ikke begære." Men da Synden fik Anledning, virkede den ved Budet Begæring i mig; thi uden Lov er Synden død. Og jeg leved engang uden Lov, men da Budet kom, levede Synden op; men jeg døde, og Budet som var til Liv, det fandtes at blive mig til Død; thi idet Synden fik Anledning, forførte den mig ved Budet og dræbte mig ved det."

I denne Kamp fik Paulus' Jeg-Liv, hvilket han før havde levet under og han fik nu, hvad han kaldte og agtede for sit Liv, Livet i Kristus; men da Kristus er i Himmelen, saa er ogsaa ogsaa Guds Børns rette Liv i Himmelen.

Men det, som et Menneske elsker og anser som sit højeste Liv, det søger han mere og mere hen til. Derfor opmuntrer Paulus sine troende Venner til stedse at „søge det, som er oven til; „lad eders Hu staa til det, som er oven til." — Men at dette ikke saadan følger af sig selv for Guds Børn, det forstaar vi af Apostelens Formaning, en Formaning, som han grunder paa: Ere I oprejste med Kristus og: I ere døde, og eders Liv er skjult (det er for Verden) med Kristus i Gud. Kristus er Gud, og da Guds Børn igen er i Kristus med Troens Forening med ham — saa følger deraf, at ogsaa hvert troende Menneske er i Gud ved sin Repræsentant, den Herre Jesus Kristus.

Men det Liv skal ikke altid være „skjult." Kristus aabenbares en Dag i sin Herlighed, og da skal alle Guds Børn aabenbares med ham „i Herlighed."

Guds Børn! Den Dag er nu for Haanden! Vi kan vente den hvert Øjeblik! Lad os derfor være beredte til dette uendeligt store: Aabenbarelsen med vor Frelser i hans herlige Tilkommelse.

A. R.

DE SIDSTE TIDER.

(Indsendt af Th. Jacobsen, Sacramento.)

Mel. Mit Hjerte altid vanker. I Tidens dybe Mørke har onde Aander Magt, Den gamle Vogter stander dog trolig paa sin Vagt, Han staa paa Zions Mure i Fjendens Kugleregn Og raaber ud i Mørket: Giv agt paa Tidens Tegn.

Det er de sidste Tider alt efter Herrens Ord, Og Lys og Mørke strider som aldrig før paa Jord. Det er ved Midnatstide, Basunen lyde skal, Og Jesu Brud skal hentes til Himlens Brudsal.

Sig Mørkets Hæer fylker, mod Korset øves Vold; I mangen Kristens Hjerte blir Kærligheden kold. Og Lys og Mørke blandes i Kristus-hedens Navn, Og Synden gerne øves i Menighedens Favn.

Se Figentraet knoppes, og det er Herrens Bud:

Staa op og gør dig rede! du Jesu Kristi Brud. Naar Jordens Grunde skælve i Elementers Drøn Da vide vi, han kommer, Guds herliggjorte Søn.

Saa mangen Stridsmand kæmped' for denne Dag at naa, Men faldne ere mange og sejrende kun faa. I Nattens lange Timer den stærke blev forsagt Og segned' under Byrden i sidste Nattevagt.

Jeg saa en frejdig Yngling, han gik med Frelse-Brud; Hans unge Hjerte banket af Kærlighed til Gud, Han saa sig ej tilbage, og saa i Datids Skød Han lagde ned sit Hoved til Hvile og til Død.

Jeg saa en hellig Jomfru, hvis Lampe brændte klart, Hun ventede sin Brudgom og ventede ham snart, Men Tidens Aand, der sløver, fik Magt i hendes Sind; Den klare Lampe slugtes i Verdens kolde Vind.

Det er de sidste Tider alt efter Herrens Ord, Og hvor er den, der strider og gaar i Hyrdens Spor? Og hvor er den, der stander paa Muren uforsagt Og vaage vil og vente i sidste Nattevagt?

DE GAMLE GRUNDTVIGIANERE OG DE NYE.

Af Provst Th. Elmquist.

For den, som er rykket noget frem i Aarene og blevet gammel, vil det let fremstille sig, som den forgangne Tid, „de gamle Dage," var langt bedre at leve i end de nye. Mindet staa i en Glans for alle Mennesker. De Ulemper og Skyggesider, som trykkede den Gang, har man glemt; kun det lyse staa tilbage, et Vidnesbyrd, i alt Fald for troende Mennesker, om, at det tilkommende Liv skal vi kun beholde alt det gode og skønne fra vor jordiske Tilværelse, medens alt det mørke vil være forsvunden.

Men man kan dog ikke altid afvise denne Forkærlighed for „de gamle Dage" med den afvejende Bemærkning: „Det er Indbildning!" Der er virkelig Ting og Forhold i de forgangne Dage, der var bedre end i de nye. Thi det kan jo ingenlunde paastaas, at Menneskeslægten i alt gaar fremad. Der er Aandsstrømninger, Bevægelser og aandelige Vækkelser, som det gaar tilbage med. Om der saa kommer noget nyt og andet, som kan træde i deres Sted, er en Sag for sig. Men den, der har elsket og levet med i det forbigangne, vil føle noget lignende, som Herren taler om (Luk. 5, 39): „Ingen, som drikker den gamle Vin, vil straks drikke den nye, thi han siger: den gamle er bedre."

Saaledes gaar det med den gamle Grundtvigianisme og den nye. Mangfoldige alvorlige Kristne vil sikkert finde, at hvad den grundtvigske Bevægelse har vundet i kvantitativ Henseende i Tidernes Løb ved at faa Indflydelse paa Folkeoplysningen og Politiken o. s. v., det har den tabt i kvalitativ Henseende som kristelig Retning i Alvor og Dybde. Som saadan synes den at have haft sin Kulminationstid, og det, der nu staa tilbage under Navn af Grundtvigianisme, svarer i mange Henseender kun lidet til de Forjættelser, hvormed dens første Dage indledes og prægedes.

Som det blev sunget ved Valdemar II af Danmarks Vugge: Til Sejrr og Lykke blev Volmer født, I Stjernene staa det skrevet, saaledes syntes ogsaa den grundtvigske Bevægelse, da den indtraadte paa den danske Kirkehistories Skueplads, at være kommen til Verden med Sejrs-

skjorte paa og med Lykkens Guldbæler i Skød, ja at være bestemt til som kristelig Retning at blive den ledende i dansk Kirkeliv, saa ægte dansk og saa stemmende med det danske Folks Ejendommelighed og Kristendomssyn, som den var, og tillige varslende den om at skulle blive for den hele Kirke et Lys, der kunde vise Vej til Troens faste Grund og det rette Mødested for den splittede Kristenhed til Fællesskab i Herren. Men Eftertiden indløste ikke disse Løfter. Andre Retninger, fremmede Strømninger, har overfløjet den, og dens Indflydelse er nu langt fra saa kraftig og kendelig som for et halvt Hundrede Aar tilbage.

Lad os betragte de gamle Grundtvigianere, dem, der, som det er bleven sagt, skulde „udmønte Grundtvigs Hundredalersedler i Smaamønt til Folket." Mænd som Birkedal, Brødrene Fenger, Brødrene Boisen, P. Rørdam, M. Melbye, Brødrene Helveg, Svejstrup, H. I. M. Svendsen o. a. Det var Mænd, hvem fremfor alt kristelig Vækkelse og kristeligt Liv laa paa Sinde. De var grebne af den rette Missionsand, som alle Dage har været Særkendet for Kristi Vidner, som vil vække Liv i de folkekirkelige, døde Masser, og for hvem Sjælens Frelse var det første. Men dette Maal søgte de ikke at naa ved en pietistisk og snæversynet Forkyndelse, tværtimod, de tog al menneskelig god og sund Oplysning med ind i deres Kristendom, dog stadig med det store Sigte paa det ene fornødne. Og de nøjedes ikke med at vække en Følelseskristendom, nej, de viste atter og atter hen til Troens Ord i Daaben, den faste Grund, som var lagt af Herren selv som en usvigelig Grundvold saavel for den enkelte Salighedshaab, som for hele Menighedens Sandhedsvissheds. Vistnok stod tilbage, hvad Eftertiden burde have fortsat, at arbejde for Udbredelsen over den hele Kirke af dette Lys over Troens Ord som den rette Enhedsgrund og Fællesgrund for alle Kirkesamfund. Men dertil var Tiden vel den Gang endnu ikke kommen.

Og der var Bekendelse i de gamle Grundtvigianeres Kreds. Man kunde mærke paa dem, at de var Kristne. De bluedes ikke ved spotvis at regnes blandt „de Hellige". Der var Samfund imellem dem, Salmesang og kristelig Samtale i deres Hjem, saa det kunde kendes hvad Side de hørte til. Naar nu Navnet „Grundtvigianer" ikke mere, eller dog saare lidet, kan forbindes med disse Kendetegn, da er Grunden dertil en forskellig.

I Tidens Løb har indenfor den grundtvigske Retning det folkelige faaet Overhaand over det kristelige. Man har i den Grad forset sig paa den folkelige Oplysningens Betydning saa det kristelige er traadt tilbage. Højskolerne og de menneskelige oplysende Foredrag har stillet Kirken i Skygge. Mange yngre grundtvigske Præster er endog paa Prædikestolen kommet bort fra det hjertelige, levende Vidnesbyrd, som dog alene griber og omvender Sjæle, og holder belærebort fra det hde øsan de, tankevækkende Foredrag i Stedet. Det er ikke underligt, at disse Mængder af „Foredrag", hvor oplysende og belærende de end kan være, tilslører og forflygtiger Kristendommens Krav om en sand Omvendelse og et virkeligt Liv i Gud. Det „missionerende", det vækkende, som var hos de gamle, er borte. Derfor kan Menigmand nu langt bedre forstaa indre Mission.

Hertil kommer, at mange af de yngre Grundtvigianere er „Grundtvigianere uden Grundtvigianisme". Thi Grundtvigianismens første og sidste er Troens Ord af Herrens Mund ved Daaben. Men idet mange Yngre enten fortier det Ord eller kalder sig Grundtvigs Disciple uagtet de dog vedkender sig en helt anden Opfattelse af dette

Ords Oprindelse og Stilling, end Grundtvig havde, ja endog kritiserer og dømmer det, kan dette selvfølgelig ikke undlade at bringe Uklarhed ind og gøre grundtvigsk Forkyndelse usikker.

Det mest skæbnesvangre for den nyere grundtvigske Retning har dog været den Alliance, som dens overvættede Forkærlighed for det folkelige har ført saa mange af dens Venner ind paa, den Alliance mellem Aand og Haand, som allerede Birke-dal, P. Rørdam o. a. advarede imod og som har draget mange ind i en politisk Malstrøm, hvor de ikke har kunnet holde sig fra for Kammeratskab med Fritänkere og Materialister, og hvor efterhaanden kirkepolitiske og andre politiske Spørgsmaal har svækket Interessen for kristeligt Liv og kristelig Bekendelse. Dette har mere end noget andet været de nyere Grundtvigianeres Skade og er og bliver deres Achilleshæl.

Naar nu „Kirkeligt Samfund" tilsigter en Genfødsel og Fornyelse af den grundtvigske Retning, da vil vi ønske det Held til at faa de gamle, bestemte kristelige Toner frem igen, den missionære Virksomhed blandt vort Folk og den klare kristne Bekendelse, som var de gamle Grundtvigianeres Marke, og som aldrig bør forsvinde.

„FREMTIDEN."

Det er et saare skønt og betegnende Ord, Pastor Kildsig har valgt. I denne lille Bog „Fremtiden" fager Forfatteren os alle kærligt ved Haanden for at føre os igennem Løngangen til Helligdommen, til en dybere Forstaaelse af Johannes Aabenbaring, der ganske vist ligger tildels tilsløret for os, men som dog delvis kan forklares og maa forklares efter de for den bestemte aandelige Love og Correctiver. Ogsaa her gjælder det: „Skriften fortolker sig selv." Der er Tankemik og Tankespire i den lille Bog „Fremtiden," og man kan sige Honning af hans Tables Blomst gennem denne Bog. Tag og læs! Den er ogsaa skrevet i et pænt, let fatteligt Sprog og sætter Tankens Hjul i Bevægelse.

Chicago d. 9. Januar, 1919. P. Nielsen.

BØRN OG SVINEAVL.

For at faa Børnene paa Landet til rigtigt at blive interesse-rede i Landvæsenet og til at lære at arbejde paa egen Haand har U. S. Landbrugsministeriet i de senere Aar faaet dannet „Pig Clubs", hvis Medlemmer er Landmandsbørn, der selv ejer og opdrætter Grise, og som gennem Foreningen bliver oplært i de moderne Svineavls Ideer. Der er nu 80,000 Lreng og Piger i disse Foreninger, og 71 Procent af dem rapporterer, at deres Svin er af ægte Race. Børnene er i en Kappedrid om at faa de bedste Resultater, og 12,000 har i det sidste Aar rapporteret, at deres Svin gennemsnitlig voksede med otte Pund om Ugen — et bedre Resultat end de fleste Farmere opnaar. Der er nu Pig Clubs i Virksomhed i 28 Stater, og Landbrugsministeriet finder dem af saa stor Betydning, at det har ansat 49 Landbrugsinspektører til ene og alene at hjælpe Børnene med deres Svineavl.

EDWIN BJØRKMANN.
Ridder af Danebrog.

Direktøren for den amerikanske Regerings Skandinaviske Bureau, Edwin Björkman, blev Nytaarsdag af den danske Konge udnevnt til Ridder af Danebrog. Meddelelsen om denne store Udmærkelse offentliggjordes ved Festen for de Skandinaviske Journalister d. 2. Januar af Direktør Halvor Jacobsen og vakte almindelig Begejstring ikke mindst blandt de tolv Journalister, for hvem han paa den amerikanske Regerings Vegne har

Salmebøger.

Vor nye Ud-gave af „Salmebog for Kirke og Hjem" (Den nye Salmebog) er nu for saa vidt færdig, at vi kan paatage os øjeblikkelig Levering af følgende Numre: Nr. 30. Latinske Typer. Versform, med Kollektør og Tekster. Bøjeligt sort Marokko Bind. Guldsnit. Pris \$2.50. Nr. 30 U. T. Samme Tryk og Udstyrelse som Nr. 30, men uden Kollektør og Tekster. Derfor en betydelig tyndere Bog. Pris \$2.25. Af de billigere Ud-gaver foreligger nu følgende: Nr. 23. — Presset Shirting (imitation leather). Den fuldstændige Salmebog, med Bønner og Tekster. Versform, latinske Typer. En stærk Bog. Pris \$1.25. Nr. 28. — Fuldstændig Salmebog i Versform, latinske Typer, med Bønner og Tekster. Presset Læderbind og Guldsnit. Pris \$2.00. Paa Nr 23 og Nr. 28 kan der, paa Grund af de pressede Bind, ikke godt trykkes Navn.

DAN. LUTH. PUBL. HOUSE,
Blair, Nebraska.**THE SUNDAY-SCHOOL BOOK FOR 1919.**

PRIMARY—Mrs. Christiansens Bible Stories, New Testament \$0.30
INTERMEDIATE—New Testament Bible History, with corresponding Parts from the Catechism .. \$0.30

DANISH LUTH. PUBL. HOUSE,
Blair, Nebraska.**Dansk luthersk Mission i Amerika****I TIDEN FØR 1884.**

Af Prof. P. S. VIG.

Udgivet af Den forenede danske ev. luth. Kirke ved en Komite.

PRIS \$1.00.Danish Lutheran Publishing House,
Blair, Nebr.**WAR SAVINGS STAMPS DELIVERED TO YOUR HOME****Tear Out—Fill In—Hand Letter-Carrier—or Mail to Post Office**

TO THE LOCAL POSTMASTER:—Kindly have letter-carrier deliver

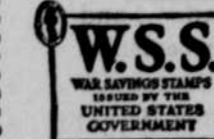
to me on _____ for which I will pay on delivery:

(State number wanted) \$5. U. S. WAR SAVINGS STAMPS at \$_____ each

(State number wanted) 25c. U. S. THRIFT STAMPS at 25c. each.

Name _____

Address _____

W. S. S. COST DURING 1918					
April	\$4.15	July	\$4.18	Oct.	\$4.21
May	4.16	Aug.	4.19	Nov.	4.22
June	4.17	Sept.	4.20	Dec.	4.23

W. S. S. WORTH \$5.00 JANUARY 1, 1923

DANA COLLEGE

BLAIR, NEBRASKA.

Vinterterminen begynder 3. December.

Følgende Kursuser:

Akademisk To Aars College
Normal Forretningskursus
Pro-Seminarium for vordende
Præster
Musik.

Skriv efter Katalog.

L. A. LAURSEN.